

SCENARIOANALYS MARKNADSHYROR STOCKHOLM

JANUARI 2021

RAMBOLL

Bright ideas. Sustainable change.

Genomförd på uppdrag av

Hyresgästföreningen

SAMMANFATTNING

Innan 1968 hade Sverige lagstiftad hyresreglering. Denna ersattes då av det så kallade bruksvärdessystemet, vilket innebär att hyror ska sättas med hänsyn till bland annat fastighetens och lägenhetens standard, utrustning, gemensamma utrymmen och närhet till kommunikationer. Systemet innebär att hyresmarknadens parter förhandlar fram den skäligen hyran.

Ramboll har haft i uppdrag av Hyresgästföreningen att beräkna vad de marknadsmässiga hyresnivåerna skulle bli i ett scenario med fri hyressättning på hyresbostadsmarknaden och hur det skulle påverka hushållens konsumtionsutrymme. Med andra ord har Ramboll analyserat ett genomgripande förändringsscenario där dagens hyressättningsystem med besittningsrätt, bruksvärdesprincip och parternas tvistlösningssystem ersätts med marknadshyror och fria kontraktsvillkor. I Stockholm var år 2019 den genomsnittliga kötiden för en hyresrätt 13,4 år. Vidare har kötiden ökat med 65 procent sedan år 2010. Att det existerar en kö för att få tillgång till en hyresrätt indikerar att dagens hyresnivå inte är den marknadsmässiga nivån. Således är det förväntade resultatet att ett scenario med marknadsmässiga hyror leder till att hyresnivåerna ökar.

Resultaten i denna rapport visar att hyresnivåerna i genomsnitt skulle öka med 52 procent i Stockholms stad i ett scenario med fri hyressättning. Ökningen beräknas innebära att de befintliga hushållen i genomsnitt förlorar 14 procent av de pengar de har att röra sig med varje månad. För en genomsnittslägenhet på två rum och 57 kvadrat i Stockholm är hyran idag 6 600 kronor i månaden – i ett scenario med marknadsmässiga hyror skulle denna lägenhet få en hyra på 9 900 kronor i månaden. Den genomsnittliga hyreskostnaden varierar mellan Stockholms stadsdelsområden:

- Den dyraste genomsnittslägenheten på 57 kvadratmeter vid marknadshyror finns på Östermalm – 12 900 kronor i månaden.
- Den billigaste genomsnittslägenheten på 57 kvadratmeter vid marknadshyror finns i Spånga-Tensta – 6 900 kronor i månaden.

För att skatta de marknadsmässiga hyresnivåerna har vi utgått från en metod framtagen av Donner m.fl. (2017) i en rapport för Finanspolitiska rådet med liknande syfte som denna. Vår metod skiljer sig något, framför allt när det kommer till dataunderlaget. I följande analys har vi använt oss av data från Hyresgästföreningens hyresdatabas. Vi har däremot inte haft tillgång till inkomstdata på mikronivå utan har använt oss av data på aggregerad geografisk nivå (NYKO5). Vi bedömer att detta har marginell påverkan på utfallet jämfört med användande av mikrodata.

I rapporten gör vi ingen värdering om huruvida införande av marknadshyror är ett bra eller dåligt policyförslag. Vi analyserar inte heller hur en sådan reform skulle kunna se ut, hur den skulle genomföras eller av vilka skäl. En avveckling av dagens hyressättningsystem till förmån för marknadshyror skulle få långtgående konsekvenser på bostadsmarknaden. Effektkedjor skulle sannolikt uppstå i flera led till följd av förändrade beteenden och dynamiska effekter, vilket på sikt skulle generera ett nytt jämviktstillstånd. Denna typ av effekter analyseras inte i denna rapport.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1.	Inledning	1
1.1	Rapportens syfte	3
2.	Metod	4
2.1	Data	4
2.2	Analysmetod för marknadshyror	5
2.3	Analysmetod för hushållens konsumtionsutrymme	6
2.4	Geografisk analys och resultatpresentation	7
3.	Nulägesanalys – dagens hyresnivåer	8
4.	Resultat - effekter för hyresnivåerna	11
4.1	Hyresökning på i genomsnitt 52 procent	11
4.2	Skillnader mellan stadsdelsområden	11
4.3	Skillnader mellan bostadsstorlekar	13
5.	Resultat - effekter för hushållens konsumtionsutrymme	16
5.1	Skillnader mellan stadsdelsområden	16
5.2	Inkomstnivåer och förändrat konsumtionsutrymme	16
6.	Diskussion	18
6.1	Kötider	18
6.2	Direkta och indirekta effekter	19
6.3	Skattning av marknadsmässiga hyror och inkomster	19
	Referenser	21

BILAGOR

Bilaga 1 – Metod

Bilaga 2 – Konsumtionsutrymme

1. INLEDNING

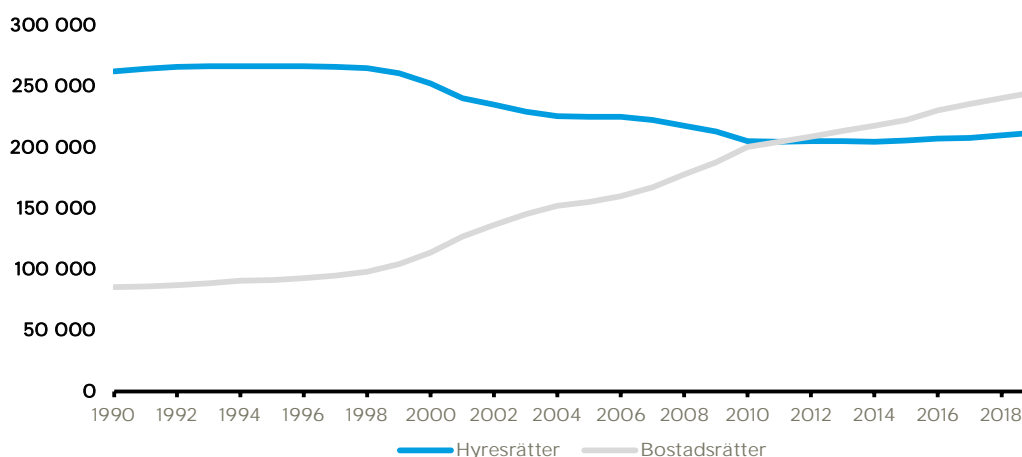
Under delar av 1900-talet rådde lagstiftad hyresreglering på den svenska hyresmarknaden. Detta berodde på att de två världskrigen kraftigt minskade utbudet av bostäder i landet, vilket gjorde att man instiftade lagar som skulle förhindra oskäligen hyresstegringar till följd av krigen.

Den lagstiftade hyresregleringen ersattes 1968 av det så kallade bruksvärdesystemet. Detta innebär att hyror ska sättas med hänsyn till bland annat fastighetens och lägenhetens standard, utrustning, gemensamma utrymmen och närhet till kommunikationer. Systemet innebär att hyresmarknadens parter förhandlar fram den skäligen hyran, och att det finns möjlighet till rättslig prövning vid en eventuell tvist. Hyrans skälighet bedöms genom att jämföra med hyresnivåerna i likvärdiga jämförelselägenheter. Detta var tänkt att trygga besittningsskyddet, det vill säga säkerställa att en hyresgäst inte kan tvingas att flytta på grund av att fastighetsägaren höjer hyran. 1974 genomfördes en lagändring som fastslog att jämförelselägenheterna i första hand skulle tillhöra det allmännyttiga hyresbeståndet, det vill säga bostäder där hyresnivån i huvudsak sätts till självkostnadspris. Denna lagstiftning förändrades återigen 2011. Sedan dess ska inte längre kommunala bostadsbolag vara hyresnormerande, utan normen ska i stället baseras på kollektivt förhandlade hyror.

Sedan 2006 är det möjligt att undanta nyproduktion från bruksvärdesprövningar genom så kallade presumtionshyror som förhandlas fram mellan fastighetsägaren och Hyresgästföreningen. Presumtionshyror gäller under 15 års tid och ger möjligheten att beräkna hyran utifrån bostädernas produktionskostnad. Detta gör att en fastighetsägare kan ha mer marknadsmässiga hyresnivåer under denna period. Efter att de 15 åren har passerat kan både hyresgäster och hyresvärdar ansöka om att få hyrorna bruksvärdesprövade igen.

Efter att ha varit relativt stabilt under 90-talet har utbudet av hyresrätter i Stockholms stad minskat kraftigt sedan millennieskiftet, medan antalet bostadsrätter har ökat (Figur 1). Sedan millennieskiftet har antalet hyresrätter i kommunen minskat med 16 procent (från 252 000 till 212 000), medan antalet bostadsrätter har ökat med 115 procent (från 114 000 till 245 000). Detta beror bland annat på en hög takt av ombildningar från hyresrätter till bostadsrätter. Enligt ombildningslagen från 1982 får befintliga hyresgäster förköpsrätt när hyresrätterna i en fastighet blir till bostadsrätter. Detta har gjort det attraktivt med ombildningar i just Stockholm, då det är den kommun i Sverige där skillnaden mellan hyror i det befintliga beståndet och priser på bostadsrätter är som störst (Kopsch, 2019).

Figur 1. Antal hyresrätter och bostadsrätter i Stockholms stad

Not: Inkluderar lägenheter i flerbostadshus, småhus, övriga hus och specialbostäder.

Källa: Antal lägenheter 1990–2019 efter region, upplåtelseform och år (SCB).

Den stadigt minskande andelen hyresbostäder i kommunen i kombination med att antalet medborgare ökar medför längre köer för de tillgängliga hyresrätterna (Tabell 1). Mellan 2010–2019 har den genomsnittliga kötiden för en hyresrätt i kommunen ökat med 65 procent, till 13,4 års väntetid. Allra längst är kötiderna numera på Södermalm och Norrmalm, till skillnad från 2010 då Östermalm var det stadsdelsområde där väntetiden var som längst. Kortast kötid hittade man under 2019 i Spånga-Tensta och Skärholmen.

Tabell 1. Genomsnittlig kötid för en hyresrätt per stadsdelsområde, antal år

Stadsdelsområde	2010	2014	2019
Bromma	6,5	8,8	11,6
Enskede-Årsta-Vantör	6,0	8,7	12,5
Farsta	6,3	9,8	12,3
Hägersten-Älvsjö	8,3	10,1	13,1
Hässelby-Vällingby	4,9	7,6	10,9
Kungsholmen	11,2	10,7	14,6
Norrmalm	12,2	16,7	18,6
Rinkeby-Kista	5,0	8,2	10,6
Skarpnäck	8,2	11,0	14,0
Skärholmen	5,7	8,9	10,5
Spånga-Tensta	4,7	7,2	9,9
Södermalm	10,7	14,8	18,7
Östermalm	15,3	12,8	16,4
<i>Genomsnitt samtliga stadsdelsområden</i>	8,1	10,4	13,4
<i>Maximal väntetid</i>	26,7	30,5	35,9

Not: Dataunderlaget inkluderar de bostäder som förmedlats genom Bostadsförmedlingen i Stockholm. Statistiken har bearbetats för att kunna redovisas fördelat på de 13 stadsdelsområden som gäller fr.o.m. den 1 juli 2020, då Hägersten-Liljeholmen och Älvsjö slogs ihop. Nyproduktion samt special- och studentbostäder har exkluderats ur beräkningarna.

Källa: Bostadsförmedlingen i Stockholm.

Det finns flera argument för nuvarande system för hyressättning på bostadsmarknaden. Till exempel pekar bruksvärdessystemets förespråkare på att det genom att säkerställa besittningsskyddet ger trygga och förutsägbara villkor för en upplåtelseform som annars skulle upplevas som otrygg för många. Därtill skulle en övergång till mer marknadsmässiga nivåer medföra högre hyror och ett minskat konsumtionsutrymme för många hushåll. För de som menar att en bostad inte är en vara bland andra, utan snarare ska betraktas som en rättighet, bidrar bruksvärdessystemet till att hålla hyrorna på en nivå där fler har råd med ett anständigt boende. En övergång till fria marknadshyror skulle sannolikt driva bort många människor från sitt boende, och i förlängningen kunna bidra till en ökad inkomstsegregation där bara de med högst inkomster har råd att bo i de mer attraktiva områdena.

Samtidigt finns också argument för att införa en friare hyressättning på bostadsmarknaden. Till exempel bidrar bruksvärdeshyror under en marknadsmässig nivå till ett efterfrågeöverskott som gör att pris inte längre fungerar som fördelningsmekanism mellan de som värderar en bostad olika högt. Man behöver då i stället förlita sig på andra verktyg, såsom exempelvis en kö, för att fördela bostäderna på ett lämpligt sätt. Långa köer skapar incitament för att inte flytta ifrån sin hyresrätt när man väl har fått tag i den, vilket minskar rörligheten på bostadsmarknaden och gör det svårare för exempelvis studenter eller andra målgrupper som bor temporärt på en viss plats eller av andra anledningar inte vill äga sitt boende. På samma tema menar Donner m.fl. (2017) att det nuvarande systemet tvingar många hushåll att i brist på alternativ äga sin bostad, även om det egentligen inte är lämpligt på grund av stora risker och transaktionskostnader, till exempel för unga eller låginkomsthushåll. En bostadsmarknad med efterfrågeöverskott leder också till brist, vilket skapar förutsättningar för olika typer av fusk eller kriminalitet, till exempel genom fördelning av svartkontrakt. Därtill finns det de som hävdar att en friare

hyressättning skulle skapa incitament för mer nyproduktion, då fastighetsägarna har möjlighet att sätta högre hyror och därmed får bättre avkastning på sin investering.

1.1 Rapportens syfte

Ramboll har på uppdrag av Hyresgästföreningen analyserat vad ett införande av marknadsbaserade hyror skulle innebära för hyresnivåer och hushållens konsumtionsutrymme. I rapportens scenario genomförs förändringen från en dag till en annan – således utgör nuvarande situation basscenariot, det vill säga dagens hushåll boende i hyresrätt och dagens hyresnivåer i befintligt bestånd. Det är alltså ett radikalt förändringsscenario som analyseras, där dagens hyressättningssystem med besittningsrätt, bruksvärdesprincip och parternas tvistlösningssystem ersätts med marknadshyror och fria kontraktsvillkor.

Liknande frågeställningar har analyserats tidigare. Assar Lindbeck (1972) jämförde en situation med två alternativa prissystem på bostadsmarknaden – ett med hyreskontroll och ett utan. Herman Donner m.fl. (2017) tog fram en rapport för Finanspolitiska rådet i vilken fördelningseffekterna av att gå över till marknadshyror i Stockholm analyserades. Ramboll (2018) tog på uppdrag av Hyresgästföreningen fram ett antal rapporter om effekterna av att införa marknadshyror¹.

Studiens huvudsakliga syfte är att simulera vad de marknadsmässiga hyror skulle vara och hur detta skulle påverka hushållens konsumtionsutrymme. I rapporten bedöms inte huruvida införande av marknadshyror är ett bra eller dåligt policyförslag. Vi analyserar inte heller hur en sådan reform skulle kunna se ut, hur den skulle genomföras eller av vilka skäl. En avveckling av dagens hyressättningssystem till förmån för marknadshyror skulle få långtgående konsekvenser på bostadsmarknaden. Effektkedjor skulle sannolikt uppstå i flera led till följd av förändrade beteenden och dynamiska effekter, vilket på sikt skulle generera ett nytt jämviktstillstånd. Denna typ av effekter analyseras inte i denna rapport.

¹ För vidare läsning finns rapporterna [här](#).

2. METOD

Studien bygger på samma metod som de rapporter Ramboll tog fram på uppdrag av Hyresgästföreningen år 2018. De studierna tog i sin tur utgångspunkt i den metod som utvecklades av Donner m.fl. (2017) i en underlagsrapport till Finanspolitiska rådet. Skattning av marknadshyror för hyresrätter utgår från bostadsrättsmarknaden där fria marknadsvillkor gäller.

Genom att analysera ett stort antal bostadsrättsförsäljningar finner vi det implicita priset (värdet) för olika bostadsattribut såsom storlek, byggår och läge. Eftersom boendekostnaden för en bostadsrätt inte är lika uppenbar som för en hyresrätt förhindras en direkt överföring mellan de två marknaderna. Utöver månadsavgiften till föreningen består en bostadsrätts boendekostnad av dess kapitalkostnad vilken i sin tur beror på den reala diskonteringsräntan som är okänd. En diskonteringsränta för Stockholms kommun skattas därför i sin tur genom kalibrering gentemot hyrorna i nyproduktion. Nyproducerade hyresrätter antas redan ha en boendekostnad som är på marknadsmässiga nivåer. Eftersom nyproducerade lägenheter används för kalibrering av modellen skattas marknadshyror endast för hyresrätter som byggts år 2013 och tidigare.

Marknadshyrornas påverkan på hushållens konsumtionsutrymme analyseras i ett sista steg baserat på hushållens disponibla inkomster. Inkomstdatan kommer från SCB och anger disponibel inkomst efter skatter och transfereringar per hushåll. Samtliga analyser genomförs för mindre geografiska områden, så kallade analysområden, för att fånga geografiska skillnader i boendekostnad och inkomstnivåer.

I korta ordalag skattas marknadshyran för hyresrätter baserat på hur bostäder värderas på bostadsrättsmarknaden. Nyproducerade hyresrätter används för att kalibrera modellen så marknadshyror skattas för hyresrätter som byggts år 2013 och tidigare.

2.1 Data

Vi har använt flera olika datakällor i arbetet med denna studie. Dessa beskrivs nedan.

HYRESBESTÅNDET

Data för hyresbeståndet är hämtat från Hyresgästföreningens hyresdatabas². Hyresdatabasen innehåller uppgifter om adress, storlek, månadshyra och byggår för hyresrätter i hela landet. Databasen innehåller uppgifter om hyresrätter inom allmännyttan och privata hyresvärdar men täckningen är inte fullständig. I Stockholms kommun är täckningen 86 procent. Uppgifterna rapporteras in i samband med hyresförhandlingar och en del av bortfallet bedöms bero på att denna rapportering inte har varit fullständig. Detta innebär även att information om hyresnivåer inte alltid uppdateras årligen. Vi har därför räknat upp samtliga hyresnivåer till år 2020 baserat på uppgifter om årlig hyresförändring från urvalsundersökningen Hyror i bostadslägenheter (SCB, 2020).

Uttaget från hyresdatabasen genomfördes under maj 2020 och omfattade 183 137 hyresrätter i Stockholms stad.

² Hyresdatabasen är ett verktyg som innehåller hyresuppgifter från både allmännyttiga och privata hyresvärdar och används främst för att hämta och jämföra hyror inför hyresförhandlingarna, samt ta fram statistik och fakta om hyresutvecklingen på olika orter. Hyresuppgifterna importerar in i hyresdatabasen regionvis efter att förhandlingarna avslutats. För allmännyttans lägenheter kommer uppgifterna ofta in digitalt från hyresvärdarnas system. Från privata hyresvärdar är det ibland svårt att få fram digitala hyreslistor och då levereras hyrorna istället genom förhandlingsprotokoll eller papperslistor som sedan matas in manuellt i hyresdatabasen.

Tabell 2. Differens i antal och hyresnivå för hyresrätter i hyresdatabasen

Antal i hyresdatabasen	Totalt antal (SCB)	Andel	Differens hyra/kvm
183 137	211 911	86%	-1%

Källa: Hyresgästföreningen och SCB.

Att vi inte inkluderar samtliga hyresrätter kan leda till en snedvridning av resultatet. För att undersöka detta närmare jämför vi hyresnivåerna i hyresdatabasen med SCB:s årliga urvalsundersökning Hyror i bostadslägenheter (HiB). Årshyra för de objekt i hyresdatabasen som används i denna rapport är 1 332 kronor per kvadratmeter och år. Detta är 32 kronor per kvadratmeter lägre än urvalsundersökningen Hyror i bostadslägenheter (SCB, 2020). Vi kan inte förklara vad denna skillnad beror på inom ramen för den här studien, men den är så pass liten att vi bedömer att den inte signifikant påverkar resultaten. Utifrån detta anser vi att hyresdatabasen och de siffror vi använder i beräkningarna är representativa för Stockholms kommun.

KÖDATA

Ködata har inhämtats från Bostadsförmedlingen i Stockholm, en kommunal bostadsförmedlare som ägs av Stockholms stad. Bostadsförmedlingen äger inga egna fastigheter eller bostäder. I stället samarbetar man med såväl privata som kommunala fastighetsägare i Stockholmsregionen, och hanterar bland annat hela allmännyttan. Under 2019 förmedlades cirka 15 000 lägenheter i regionen som helhet.

BOSTADSRÄTTER

Uppgifter om bostadsrätter kommer från Svensk Mäklarstatistik och baseras på inrapporterad försäljningsstatistik från mäklare. I vårt underlag finns cirka 95 procent av samtliga bostadsrättsförsäljningar under år 2019 i Stockholms kommun. Anledningen till att vi använder oss av uppgifter om bostadsrättsförsäljningar är att det inte finns något heltäckande register över bostadsrätter i Sverige. Kompletta statistik har erhållits för 9 502 bostadsrätter och för dessa har vi använt oss av uppgifter om försäljningspris och månadsavgift samt information om bostadens läge, storlek och byggår.

HUSHÅLLENS INKOMSTER

Studien utgår från uppgifter om disponibel inkomst per hushåll från Inkomst och taxeringsregistret (SCB). Måttet består av sammanlagd inkomst efter skatt och eventuella transfereringar. Uppgifterna baseras på hushåll boendes i hyresrätter och har beställts på delområdesnivå (NYKO5³).

2.2 Analysmetod för marknadshyror

Metoden för skattning av marknadshyra för hyresrätter baseras på bostadsrättsmarknaden, som är en marknad där fri prisbildning råder. Antagandet är att om hyresmarknaden släpptes fri, skulle hyror spegla boendekostnaderna för bostadsrätter. Efter att ha skattat implicita värden för olika attribut såsom läge, storlek och byggnadsstil för bostadsrätter kan vi överföra dessa värden till hyresrätter med liknande attribut.

Metoden bygger på antagandet att bostadsrättspriserna är oberoende av hyresmarknaden, det vill säga att bostadsrättspriserna inte påverkas av bruksvärdessystemet, vilket troligtvis inte är fallet. Även om vi utgår från att antagandet stämmer finns det ytterligare en svårighet med att direkt överföra värderingar mellan den

³ Nyckelkodsområden (NYKO) är en mindre geografisk indelning inom kommuner. Den geografiska indelningen tas fram av SCB, och finns i olika steg beroende på hur stort område man vill ha statistik för. Mer information finns [här](#).

ägda och hyrda marknaden. En hyresgäst har i regel större flexibilitet och lägre kapitalrisk än en bostadsrättsägare, men har å andra sidan ingen möjlighet till avkastning vid försäljning. Detta förhållande kan tydliggöras genom att utgå från en variant av formeln för andrahandsuthyrning. Formeln används som vägledning för bostadsrättsägare som vill hyra ut sin bostad till en skälig avkastningsränta.

$$Boendekostnad_i = Månadsavgift_i + \frac{Avkastningsränta * P_i}{12}$$

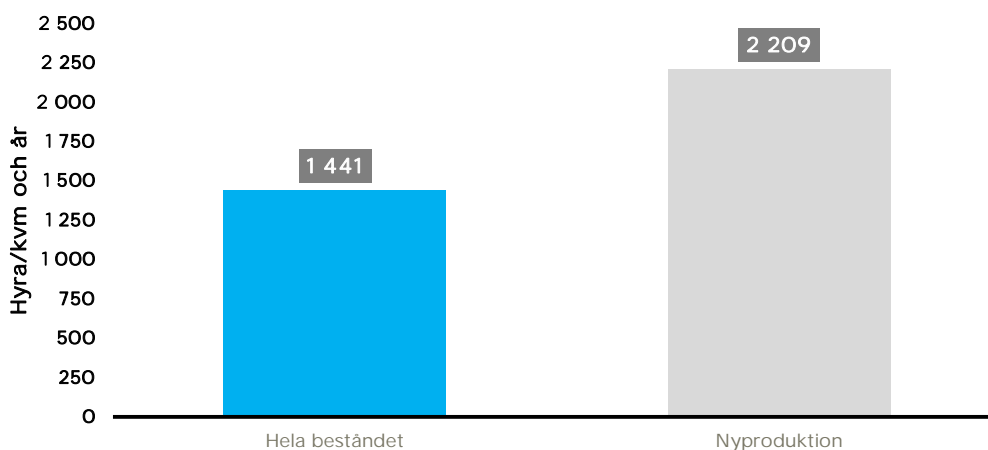
Boendekostnaden utgörs av månadsavgiften till bostadsrättsföreningen och kapitalkostnaden där kapitalkostnaden i sin tur utgörs av bostadsrättens pris multiplicerat med en avkastningsränta (kapitalränta – förväntad prisökning).

Om en bostadsrätt har ett försäljningspris på 3 miljoner kronor, en månadsavgift till föreningen som uppgår till 3 000 kronor per månad och en skälig avkastningsränta på 2 procent beräknas den månatliga boendekostnaden enligt nedan:

$$3\,000 + \frac{0,02 * 3\,000\,000}{12} = 8\,000 \text{ kr}$$

I vårt dataunderlag har vi uppgifter om månadsavgift och bostadsrättens försäljningspris, men vi saknar information om den så kallade avkastningsräntan som behövs för att överföra värderingar mellan den ägda och hyrda marknaden. Därför skattar vi i nästa steg avkastningsräntan utifrån hyresnivån för nyproducerade lägenheter. För nyproduktion finns det sedan ett drygt decennium tillbaka en möjlighet att förhandla hyresnivåer med så kallade presumtionshyror. Dessa får motsvara produktionskostnaden för hyresrätterna vilket resulterat i markant högre hyror för denna del av beståndet. Utifrån ett antagande om att hyresnivåerna för dessa lägenheter redan i dag ligger i linje med marknadsmässiga hyresnivåer kan vi skatta avkastningsräntan. Avkastningsräntan skattas genom att vi minimerar differensen mellan skattade och faktiska hyror för nyproducerade lägenheter. Den skattade avkastningsräntan är 2,4 procent för Stockholm och används för att skatta marknadshyran för övriga hyresrätter i beståndet.

Figur 2. Hyresnivåer för samtliga respektive nyproducerade hyresrätter, hyra/kvm och år

Källa: Hyresgästföreningen.

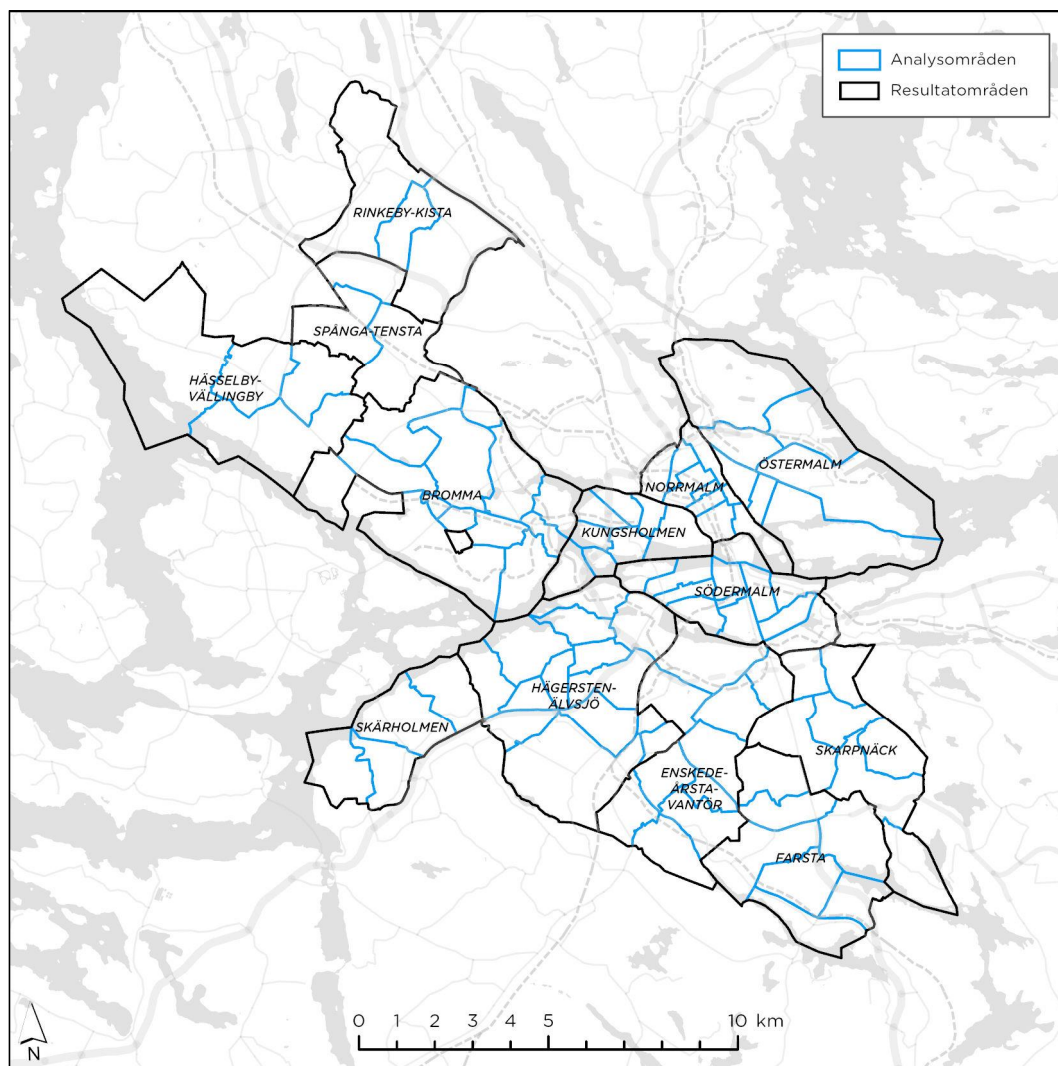
2.3 Analysmetod för hushållens konsumtionsutrymme

För att undersöka påverkan på hushållens konsumtionsutrymme används den skattade marknadshyran och hushållens disponibla inkomst. Då uppgifter om hyresgästernas inkomster inte finns tillgängliga i hyresdatabasen skattas den utifrån uppgifter om medianinkomst på delområdesnivå.

2.4 Geografisk analys och resultatpresentation

Vi har analyserat Stockholms hyresmarknad geografiskt för att fånga lägesfaktorns betydelse för boendekostnaden. Studiens minsta geografiska enheter benämns som analysområden och utgår från Stockholms 132 stadsdelar. Vissa stadsdelar har slagits ihop för att säkerställa tillräckligt antal hyres- och bostadsrätter och ett fåtal stadsdelar har behövs exkluderas helt och hållet på grund av för få observationer. Vi har sedan aggregerat resultaten och redovisar dem för Stockholms 13 stadsdelsområden (som i rapporten också benämns som resultatområden). I figuren nedan framgår analys- och resultatområden för Stockholm.

Figur 3. Analys- och resultatområden

3. NULÄGESANALYS – DAGENS HYRESNIVÅER

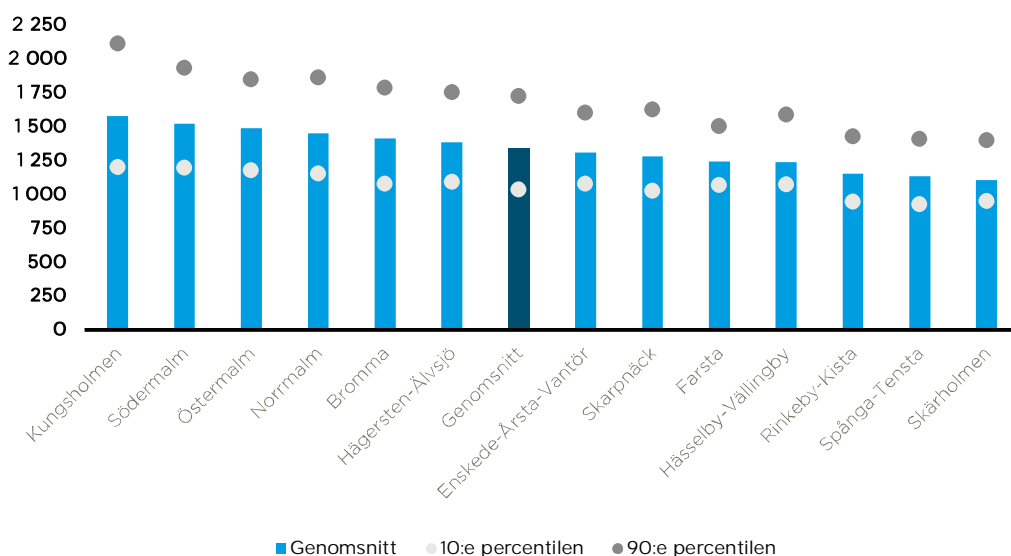
Detta kapitel beskriver dagens hyresnivåer i Stockholms stad. Vi redogör för hur hyresnivåerna skiljer sig åt mellan olika stadsdelsområden i kommunen, samt i vilken utsträckning lägenhetskaraktäristika såsom bostadens byggnadsår och läge påverkar hyresnivån.

Den genomsnittliga hyresnivån i Stockholms stad är 1 420 kronor per kvadratmeter och år för hyresbeståndet som byggts 2013 eller tidigare. I det nyproducerade beståndet är motsvarande hyresnivå 2 210 kronor per kvadratmeter och år.

Hyresnivåerna skiljer sig åt markant mellan kommunens 13 olika stadsdelsområden (Figur 4). Dagens genomsnittliga hyresnivå är som lägst i Skärholmen (1 105 kronor per kvadratmeter och år) och som högst på Kungsholmen (1 580 kronor per kvadratmeter och år). För att undvika att resultaten påverkas av lägenhetens storlek i allt för stor utsträckning (mindre lägenheter har i regel högre hyra per kvadratmeter än större, och lägenheterna är i genomsnitt minst på Kungsholmen och störst i Skärholmen) har analysen för den här figuren begränsats till att bara titta på lägenheter med 2 eller 3 rum och kök.

Den ljusgrå prickerna visar nivån som 10 procent av hyrorna ligger under (10:e percentilen) och den mörkgrå prickerna nivån som 90 procent av hyrorna ligger under (90:e percentilen). De allra flesta hyresnivåerna ligger alltså inom detta spann, och avståndet mellan prickarna ger en indikation om spridningen i beståndet. Om det är långt avstånd mellan prickarna varierar hyresnivåerna mycket inom ett visst stadsdelsområde, och om det är kort avstånd är variationen liten. Generellt sett är hyresnivåerna mer homogena i områden med lägre genomsnittliga hyror.

Figur 4. Hyra/kvm och år för bostäder med 2–3 rum och kök. Genomsnitt, 10:e percentilen, 90:e percentilen. Stadsdelsområden i Stockholms stad

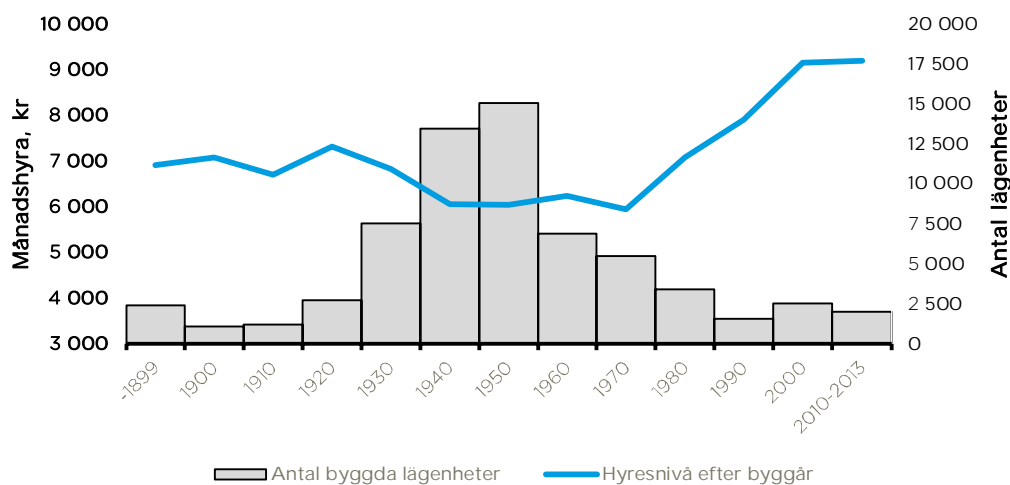

Not: Hyresbostäder med 2–3 rum och kök. Percentilerna ska tolkas som mått på spridningen i beståndet, det vill säga att stadsdelsområden med stort avstånd mellan den 10:e och 90:e percentilen har stor variation i hyresnivåerna. Källa: Hyresgästföreningen, beräkningar av Ramboll.

Även byggnadsår påverkar dagens hyresnivåer i förhållandevis stor utsträckning. Figur 5 visar hur den genomsnittliga månadshyran för en lägenhet med 2 rum och kök i Stockholms stad varierar beroende på bostadens byggnadsår (den blå linjen). De grå staplarna visar frekvensen av nybyggda tvårumslägenheter under respektive decennium. Det är noterbart att hyresnivåerna är som allra högst i de mest nyproducerade lägenheterna och i sekelskifteshus. Därtill syns en tydlig uppgång i byggnadstakten efter

andra världskrigets slut samt stor produktion under åren för miljonprogrammet (1965–1974). Månadshyran i lägenheter som byggdes under denna period är generellt sett lägre.

Figur 5. Månadshyra för bostäder med 2 rum och kök, efter byggår. Hela Stockholms stad

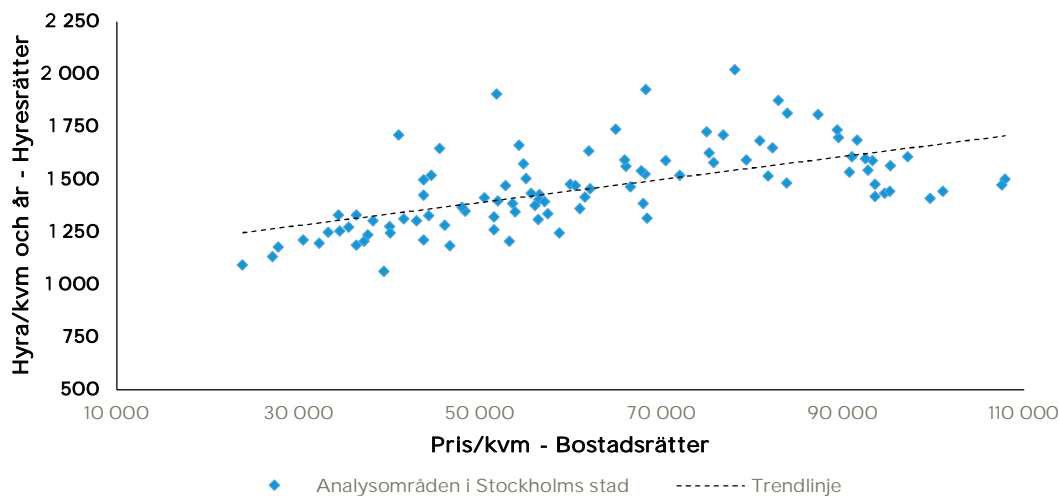
Not: Hyresbostäder med 2 rum och kök. Den blå linjen visar genomsnittlig månadshyra i Stockholms stad beroende på bostadens byggårsår. De grå staplarna visar frekvensen av nyproducerade lägenheter under respektive decennium. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte är en del av den kommande analysen.

Källa: Hyresgästföreningen, beräkningar av Ramboll.

Bostadens läge påverkar prisnivån för en bostadsrätt i större utsträckning än hyresnivån för en hyresrätt (Figur 6). Figuren visar den genomsnittliga hyran per kvadratmeter och år för hyresrätter på den vertikala axeln, och genomsnittligt pris per kvadratmeter för bostadsrätter på den horisontella axeln. Varje prick motsvarar ett analysområde, vilket i Stockholms fall innebär en stadsdel, ett delområde inom varje stadsdelsområde.

Vi noterar att spridningen i prissättningen bland bostadsrätter varierar mycket, skillnaden mellan det lägsta kvadratmeterpriset i kommunen (cirka 24 000 kronor) och det högsta (cirka 108 000 kronor) är 350 procent. Bland hyresrätter är denna variation mindre, då skillnaden mellan den lägsta hyresnivån per kvadratmeter och år (cirka 1 060 kronor) och den högsta (cirka 2 020 kronor) bara är 90 procent. Med andra ord är lägesfaktorn betydligt viktigare vid prissättningen av bostadsrätter än den är för hyresrätter.

Figur 6. Genomsnittlig hyra/kvm och år (hyresrätter) och pris/kvm (bostadsrätter), per analysområde

Not: Varje prick i figuren motsvarar ett analysområde. Den streckade trendlinjen indikerar att det råder ett positivt samband mellan den genomsnittliga hyresnivån och det genomsnittliga bostadsrättspriset i ett område.

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

RESULTAT FÖR HYRESNIVÅER

Den genomsnittliga
hyresökningen vid
marknadshyra skattas till

52%

Hyresnivån stiger
som mest på
Normalm

87%

Den dyraste tvån i
marknadsscenarioet finns
på Östermalm

12TKR

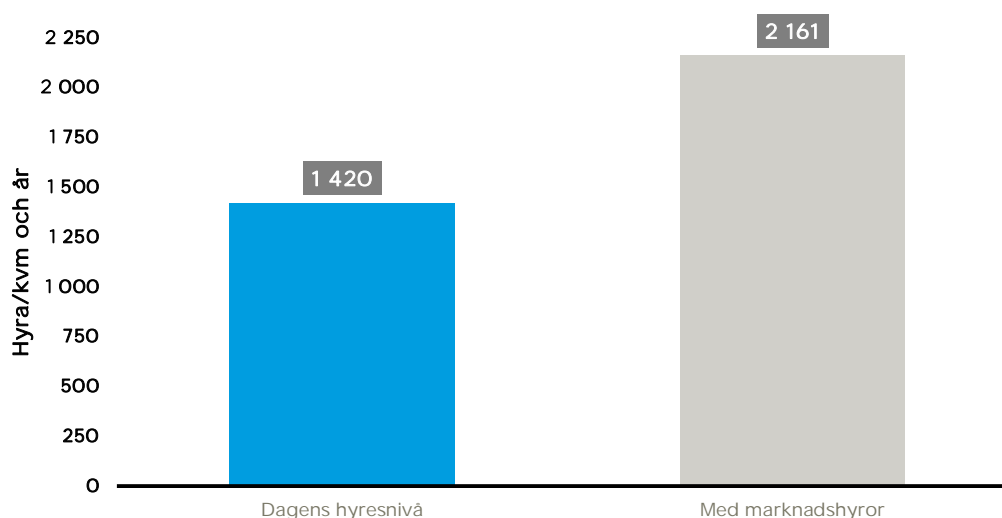
4. RESULTAT - EFFEKTER FÖR HYRESNIVÅERNA

I detta kapitel redovisar vi resultaten för rapportens huvudsakliga analys. Inledningsvis redogör vi för den skattade hyresnivåförändringen i ett marknadsscenario, både för kommunen som helhet såväl som nedbrutet per stadsdelsområde. Hyresförändringen kommer redovisas dels som hyra per kvadratmeter och år för hela beståndet, dels för en typenhet i Stockholms stad. Slutligen redogör vi för hur resultaten skiljer sig åt beroende på bostadens storlek.

4.1 Hyresökning på i genomsnitt 52 procent

Den genomsnittliga hyresförändringen till följd av fria marknadshyror skattas till 52 procent i Stockholms stad för de hyresrätter som byggts år 2013 eller tidigare. Den genomsnittliga hyran ökar från 1 420 kronor per kvadratmeter och år till 2 161 kronor per kvadratmeter och år – en skillnad på 741 kronor.

Figur 7. Dagens genomsnittliga hyresnivå och den genomsnittliga skattade marknadshyran. Hela Stockholms stad

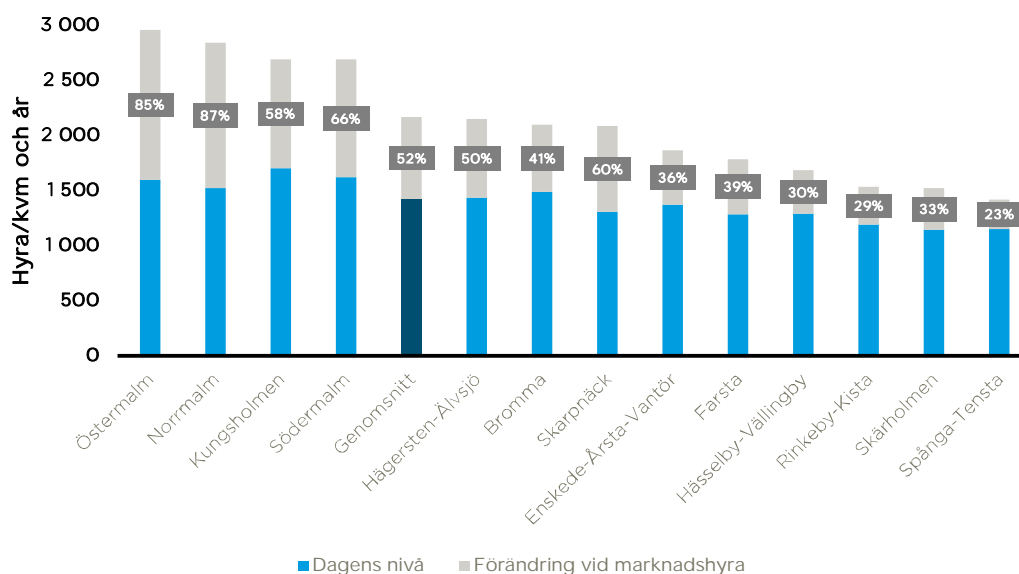
Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

4.2 Skillnader mellan stadsdelsområden

Analysen visar att hyrorna i absoluta värden skulle öka som mest på Östermalm i ett scenario med fria marknadshyror (Figur 8). Där skulle den genomsnittliga hyresnivån stiga från 1 600 kronor per kvadratmeter och år till 2 950 kronor per kvadratmeter och år. I absoluta termer är hyresökningarna betydligt större i innerstadsområdena, den genomsnittliga kvadratmeterhyran per år beräknas öka med mellan 980 och 1 350 kronor på Östermalm, Norrmalm, Kungsholmen och Södermalm. I ytterstadsområdena är motsvarande ökning mellan 270 kronor och 780 kronor per kvadratmeter och år.

Den relativa ökningen skattas bli som störst på Norrmalm, där den genomsnittliga hyresnivån beräknas öka med 87 procent. I relativa termer sker stora ökningarna även i ytterstadsområden såsom Skarpnäck (60 procent) och Hägersten-Älvsjö (50 procent), men dessa ökningarna sker från lägre nivåer i dagsläget än vad som gäller i innerstaden. Den minsta hyresökningen i både absoluta och relativa termer beräknas ske i Spånga-Tensta och Rinkeby-Kista.

Figur 8. Dagens hyresnivå och skattad förändring vid marknadshyra, per stadsdelsområde

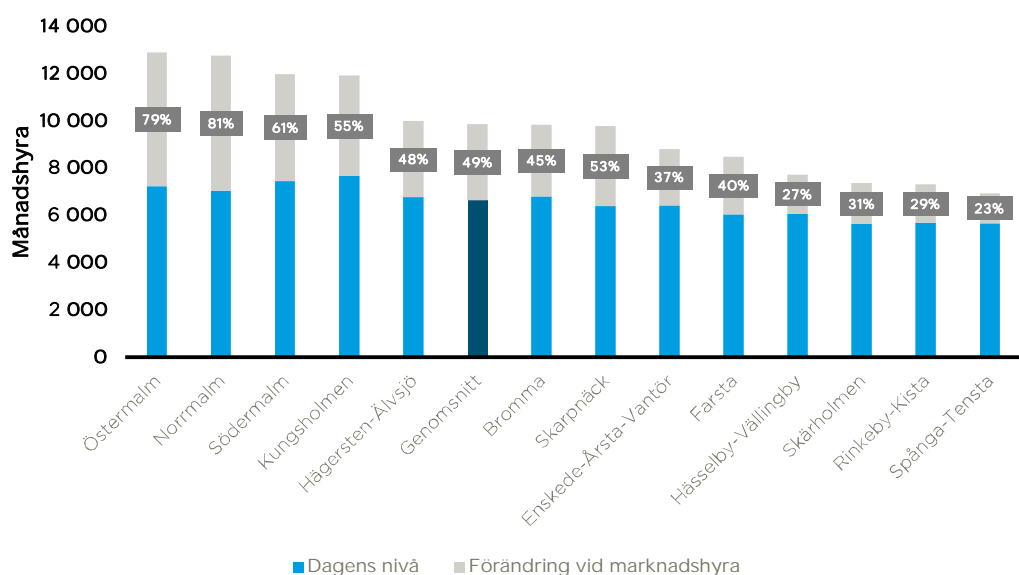

Not: Den blå delen av staplarna visar den nuvarande, genomsnittliga hyresnivån per kvadratmeter och år i respektive stadsdelsområde. Den grå delen illustrerar den skattade ökningen vid marknadshyror, med procentuell ökning i den mörkgrå rutan. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

I Figur 9 utökar vi analysen till att titta på en genomsnittslägenhet i Stockholms stad på 57 kvadratmeter med 2 rum och kök. I detta fall skattas den genomsnittliga månadshyran öka med mellan 1 270 kronor och 5 710 kronor beroende på vilket stadsdelsområde som avses, med de absolut största ökningarna i innerstadsdelarna. Den största ökningen för en genomsnittslägenhet sker på Norrmalm, där den genomsnittliga månadshyran går från att vara 7 040 kronor i dagsläget till 12 750 kronor i ett marknadsscenario. Det är också där som den största relativa hyresökningen sker (81 procent).

Figur 9. Dagens hyresnivå och skattad förändring vid ett marknadsscenario (månadshyra). Lägenheter med 2 rum och kök på 57 kvm, uppdelat per stadsdelsområde

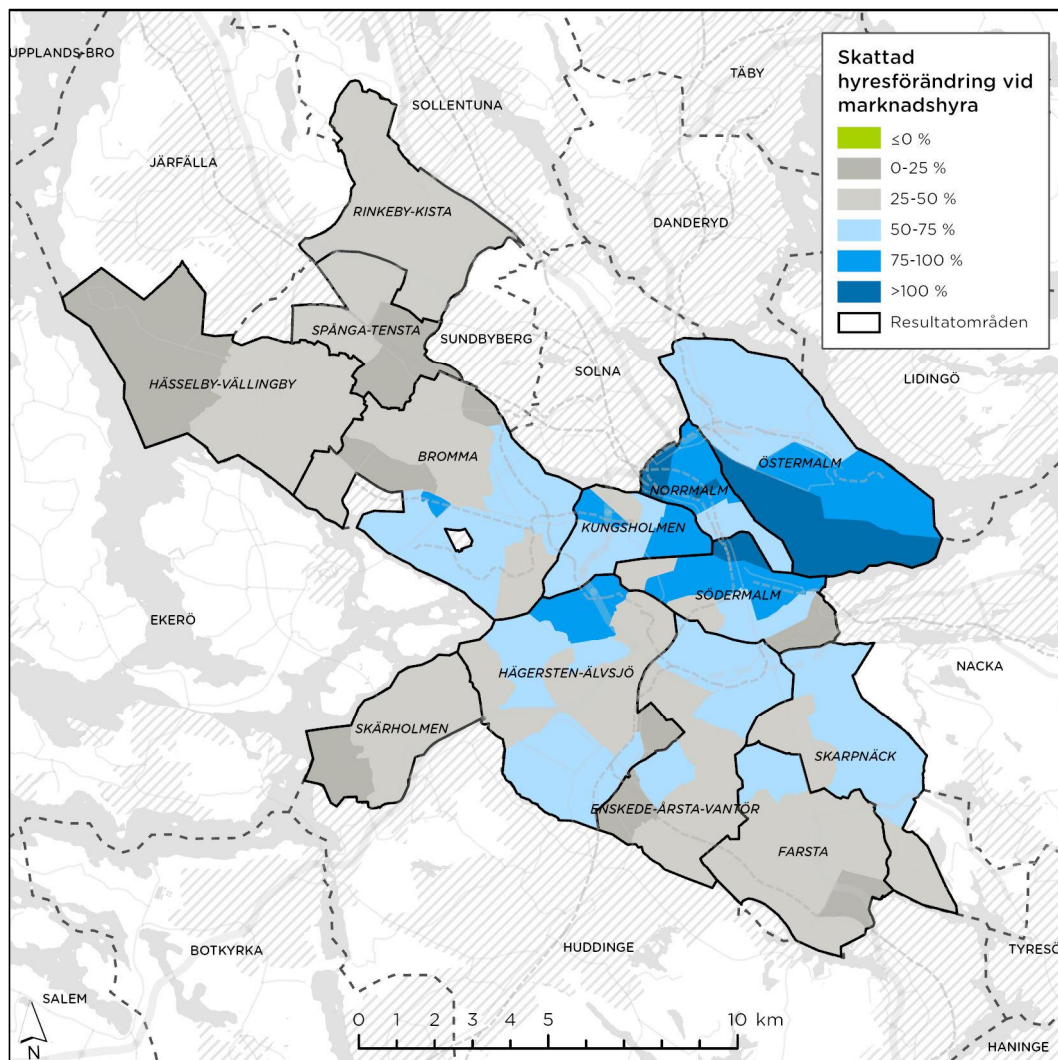

Not: Beräkningarna görs för genomsnittslägenheten i Stockholms stad. Den blå delen av staplarna visar den nuvarande, genomsnittliga månadshyran i respektive stadsdelsområde. Den grå delen illustrerar den skattade ökningen vid marknadshyror, med den procentuella ökningen i den mörkgrå rutan. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

Analysen visar att de högsta procentuella hyresökningarna uppstår i innerstadsdelarna (Figur 10) för att sedan falla ju längre från innerstaden man rör sig. Det är också noterbart att variationen inom resultatområdena i Stockholms innerstad är stor. På Södermalm finns det till exempel ett analysområde där den skattade hyresökningen är mindre än 25 procent, samtidigt som det på andra håll skattas bli en fördubbling av hyresnivån.

Figur 10. Skattad hyresförändring vid ett marknadsscenario, procentuell förändring

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar och bearbetningar av Ramboll.

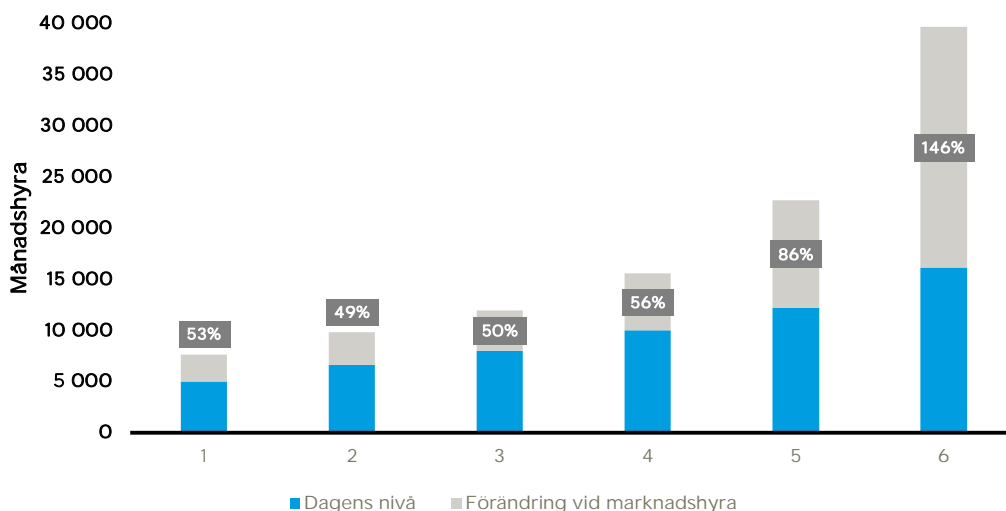
4.3 Skillnader mellan bostadsstorlekar

Bostadens storlek är en av de parametrar som i störst utsträckning påverkar hyresnivån. I detta avsnitt redogör vi för hur de skattade marknadshyrorna skiljer sig åt beroende på bostadens storlek, både i termer av antalet rum som för boendearea.

I Figur 11 framgår att den skattade hyresökningen vid ett marknadsscenario skiljer sig åt betänkligt beroende på hur många rum och kök en hyresrätt har. Till exempel beräknas månadshyran för den genomsnittliga bostaden med 1 rum och kök i Stockholms stad öka med 2 640 kronor, medan motsvarande siffra för den genomsnittliga bostaden med 6 rum och kök är 23 520 kronor. Den relativa hyresökningen för bostäder med olika antal rum beräknas bli mellan 49 och 146 procent. Denna stora variation ska dock tolkas med försiktighet, då det sannolikt drivs av att de största lägenheterna i oproportionerligt stor utsträckning ligger i stadsdelsområden där den skattade hyresökningen beräknas bli som störst. Till exempel ligger 53 procent av bostäderna med 6 rum och kök i stadsdelsområdena Östermalm eller Norrmalm, medan bara 10 procent av bostäderna med

2 rum och kök återfinns i dessa områden. Det är därför troligt att det är lägesfaktorn som driver resultatet i Figur 11 snarare än storleken på bostaden i sig.

Figur 11. Dagens hyresnivåer och skattad förändring vid marknadshyra (månadshyra), uppdelat på antal rum och kök

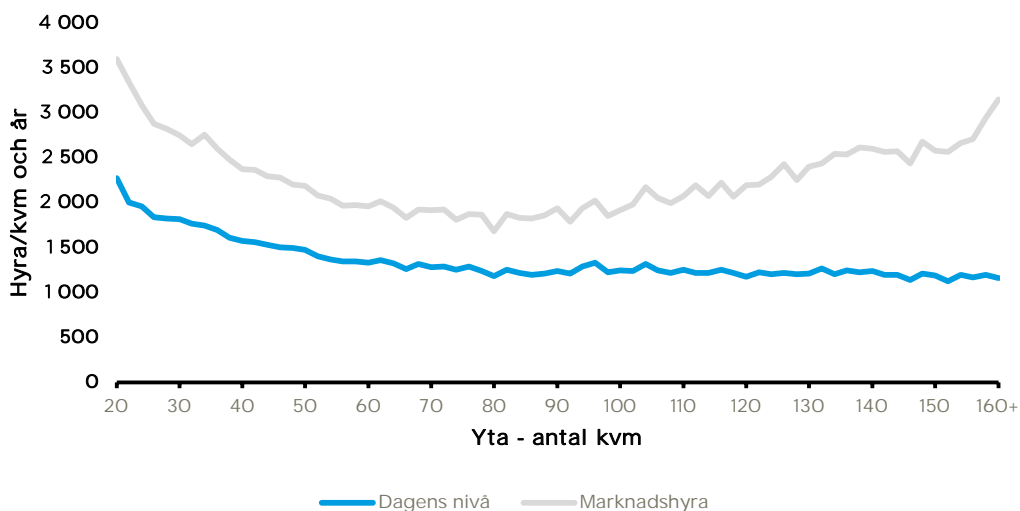

Not: Beräkningarna berör hela beståndet i Stockholms stad. De blå delarna av staplarna visar nuvarande, genomsnittlig månadshyra för lägenheter av olika storlekar. De grå delarna visar den skattade ökningen vid ett marknadsscenario, med den procentuella ökningen i den mörkgrå rutan. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

I nästa steg utökar vi analysen till att undersöka hur bostadsytan snarare än antalet rum och kök påverkar den skattade hyresförändringen (Figur 12). I både dagens situation och vid ett marknadsscenario är hyresnivåerna per kvadratmeter och år är som högst i små bostäder, även om denna effekt är större vid marknadshyror. För de allra minsta bostäderna (20–40 kvadratmeter) är den genomsnittliga hyresökningen vid ett marknadsscenario 56 procent, medan den är 49 procent för större bostäder (40–100 kvadratmeter). För de allra största bostäderna divergerar den skattade marknadshyran från dagens nivåer. Detta drivs av lägesfaktorn på samma sätt som i Figur 11.

Figur 12. Dagens hyresnivåer och skattad marknadshyra (hyra/kvm och år), uppdelat på bostadsyta

Not: Den blå linjen visar dagens hyresnivåer och den grå linjen den skattade marknadshyran (hyra per kvm och år). Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

RESULTAT FÖR KONSUMTIONSUTRYMME

I marknadsscenarioet
minskar hushållens
konsumtionsutrymme med

14%

Konsumtionsutrymmet
minskar som mest på
Normalm

27%

Konsumtionsutrymmet
minskar som minst i
Spånga-Tensta

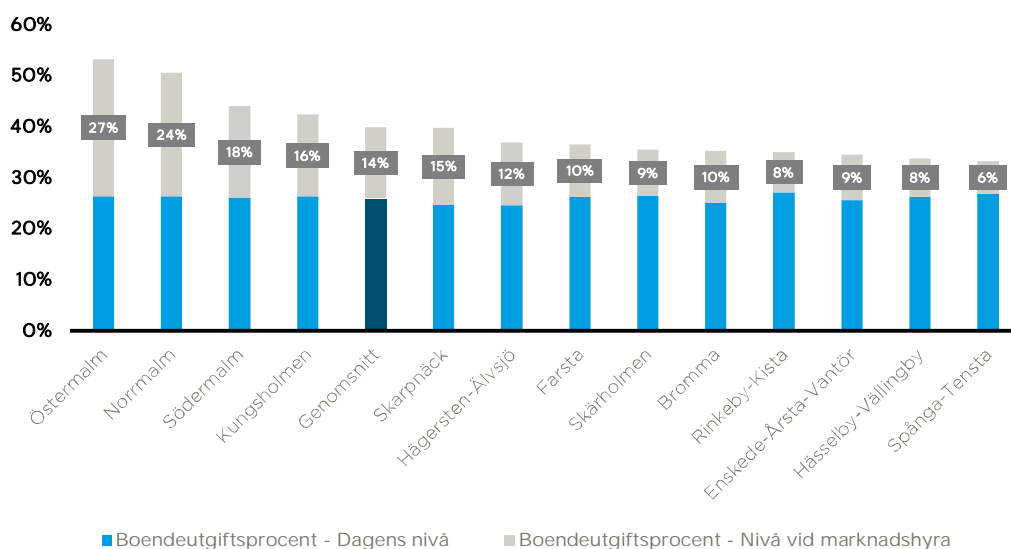
6%

5. RESULTAT - EFFEKTER FÖR HUSHÅLLENS KONSUMPTIONSUTRYMME

5.1 Skillnader mellan stadsdelsområden

Den genomsnittliga hyresökningen i Stockholms stad beräknas motsvara 14 procent av hushållens disponibla inkomst (Figur 13). Detta innebär att boendeutgiftsprocenten, det vill säga andelen av ett hushålls inkomst som går till att betala hyran varje månad, ökar med lika mycket. De hushåll som hyr sitt boende förlorar alltså i snitt 14 procent av den summa de har att röra sig med i det skattade marknadsscenarioet. De största ökningarna av boendeutgiftsprocenten beräknas ske i de stadsdelsområden där den skattade hyresökningen också skulle bli som störst, nämligen innerstadsdelsområdena följt av Skarpnäck och Hägersten-Älvsjö. Minst förändring av boendeutgiftsprocenten beräknas ske i Spånga-Tensta, där den ökar med 6 procentenheter. Det är noterbart att boendeutgiftsprocenten är ungefär densamma i hela Stockholms stad vid dagens hyresnivåer (25–27 procent), men att skillnaderna är markanta i ett marknadsscenario (33–53 procent).⁴

Figur 13. Skattad boendeutgiftsprocent beräknat på hushållens disponibla inkomst. Dagens nivå och vid marknadshyra, uppdelat per stadsdelsområde

Not: Boendeutgiftsprocenten beskriver andelen av ett hushålls disponibla inkomst som går till betalning av hyra varje månad. Disponibel inkomst baseras på medianinkomsterna i respektive analysområde. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen, Mäklarstatistik och SCB. Beräkningar av Ramboll.

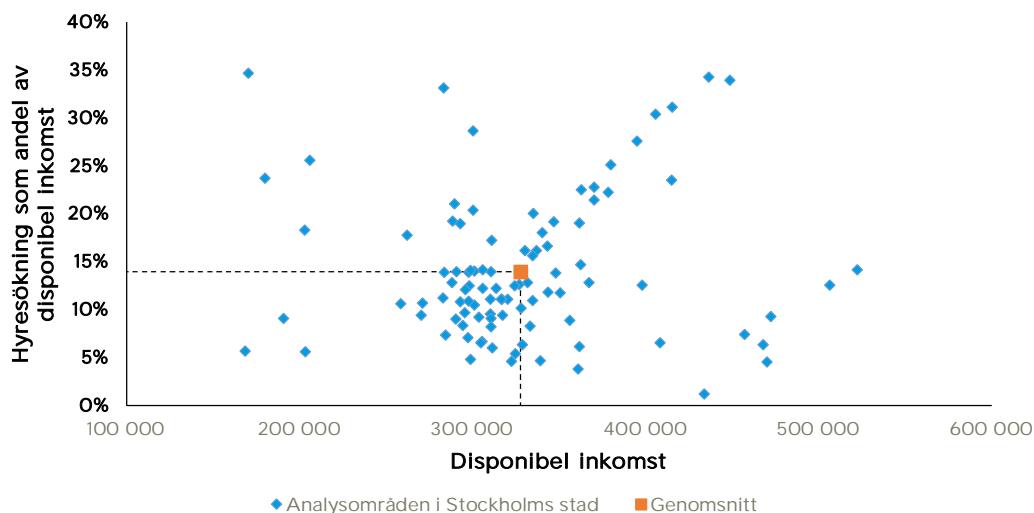
5.2 Inkomstnivåer och förändrat konsumtionsutrymme

Som mest leder de skattade hyresökningarna till att konsumtionsutrymmet minskar med 27 procentenheter (på Östermalm), och att boendeutgiftsprocenten där blir 53 procent i ett marknadsscenario. Det betyder att det genomsnittliga hushållet på Östermalm vid marknadshyror behöver lägga mer än hälften av sin disponibla inkomst på att betala hyran varje månad, jämfört med 26 procent i det nuvarande hyressättningsystemet. Variationen inom kommunen är dock stor, vilket illustreras av Figur 14. Varje prick motsvarar ett av totalt 98 analysområden i Stockholms stad. På den vertikala axeln visas den skattade procentuella minskningen av konsumtionsutrymme till följd av marknadshyror, och på den horisontella axeln visas disponibel inkomst i området. Ur figuren kan utläsas att den

⁴ Det är värt att notera att vi i beräkningen av konsumtionsutrymme utgår från inkomstmåttet disponibel inkomst per hushåll. Om man i stället använder sig av disponibel inkomst per konsumtionsenhet (ekonomisk standard), det vill säga ett inkomstmått som tar hänsyn till hushållets sammansättning, blir resultatet annorlunda (se Figur 17 i Bilaga 2).

genomsnittliga disponibla inkomsten i Stockholms stad är cirka 328 000 kronor per hushåll och år, och att den genomsnittliga hyresökningen vid ett marknadsscenario skulle bli 14 procent av disponibel inkomst. Spridningen är stor, det finns stadsdelar där den skattade hyresökningen utgör en stor andel av disponibel inkomst både på den lägre såväl som den högre änden av inkomstfördelningen. Samma sak gäller stadsdelar där den skattade hyresökningen utgör en liten andel av disponibel inkomst.

Figur 14. Disponibel inkomst och hyresökning som andel av disponibel inkomst, per analysområde

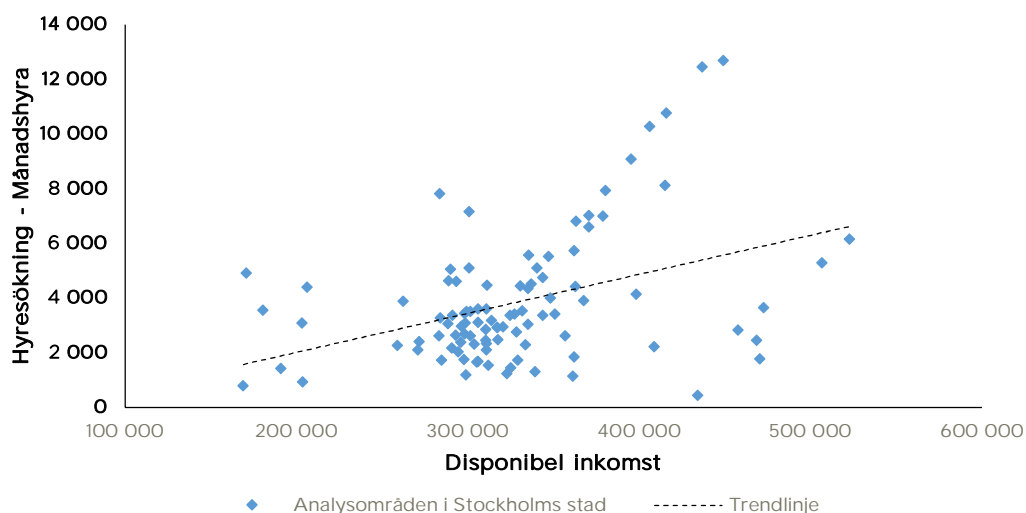

Not: Varje prick i diagrammet motsvarar ett analysområde. Disponibel inkomst motsvaras av medianinkomsten per år i respektive analysområde. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen, Mäklarstatistik och SCB. Beräkningar av Ramboll.

I Figur 15 redovisar vi den genomsnittliga förändringen av månadshyran i ett analysområde på den vertikala axeln, och disponibel inkomst i området på den horisontella axeln. Det råder ett svagt, positivt samband mellan den skattade hyresökningen i absoluta termer vid ett marknadsscenario och inkomstnivån i ett område. Även om det är stor spridning förekommer de största, skattade hyresökningarna i stadsdelar där inkomstnivån är hög.

Figur 15. Hyresökning i ett marknadsscenario (månadshyra) och disponibel inkomst, per analysområde

Not: Varje prick i diagrammet motsvarar ett analysområde. Disponibel inkomst baseras på medianinkomsterna per år i respektive analysområde. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

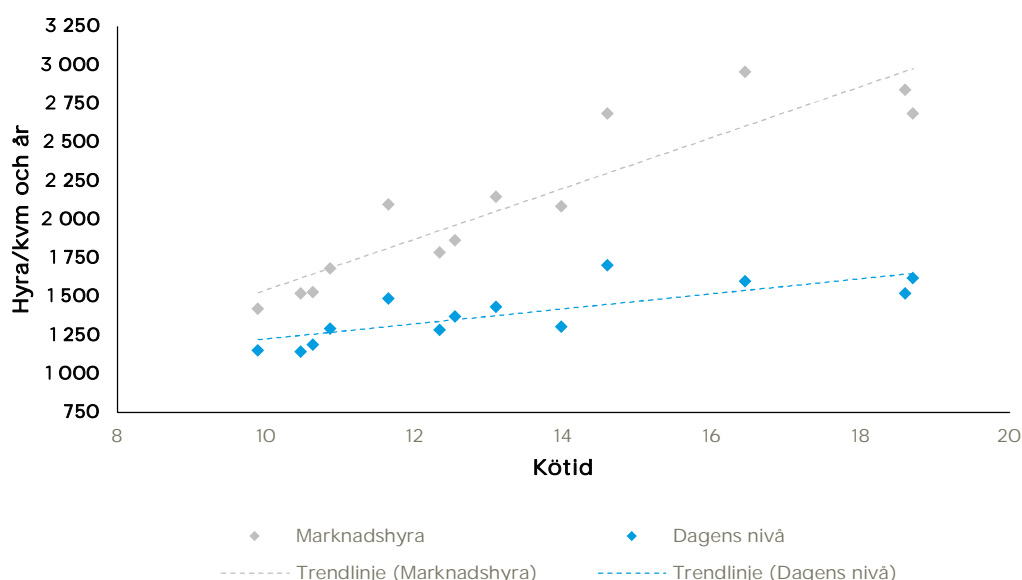
Källa: Hyresgästföreningen, Mäklarstatistik och SCB. Beräkningar av Ramboll.

6. DISKUSSION

6.1 Kötider

Resultaten av studien visar att hyresnivåerna skulle öka i kommunens samtliga stadsdelsområden, men i varierande grad. För att bedöma ett områdes attraktivitet har vi i denna rapport använt priset på bostadsrätter. Då dessa köps och säljs på en fri marknad bör bostadsrättspriser spegla hur individer värderar att bo i ett visst område, samt hur viktiga olika lägenhetskaraktäristika bedöms vara. I rapportens inledning redovisades kötider för de olika stadsdelsområdena i Stockholms stad, vilket också kan ses som ett mått på ett områdes attraktivitet. På samma sätt som vi i denna rapport antar att det på en fri marknad skulle råda hög korrelation mellan marknadshyror och bostadsrättspriser i ett område så borde det också råda hög korrelation mellan marknadshyror och dagens kötider (om dessa kan ses som ett mått på områdets attraktivitet). Det råder ett positivt samband mellan dagens kötider och såväl hyresnivåerna i ett marknadsscenario som dagens hyresnivåer (Figur 16). Med andra ord är det i genomsnitt längre kötid där hyresnivåerna är högre i dagsläget. Detta samband finns kvar även i marknadsscenario, med skillnaden att variationen i hyra är mycket större mellan stadsdelsområdena, samt att det positiva sambandet är betydligt starkare.

Figur 16. Kötider och hyra/kvm år, dagens nivåer och marknadshyror, per stadsdelsområde

Källa: Bostadsförmedlingen i Stockholm, Hyresgästföreningen och Mäklarstatistik. Beräkningar av Ramboll.

Tolkningen av Figur 16 är alltså att det råder ett positivt samband mellan kötider och hyresnivåer såväl i dagens situation som vid ett marknadsscenario, men att detta samband är brantare i ett marknadsscenario. Det betyder att kötiderna ger en bra uppskattning av hur marknaden värderar rapportens olika resultatområden, och i ett skattat marknadsscenario beräknas hyrorna stiga som mest i de områden som har längst kötider i dagsläget.

På en fri hyresmarknad skulle det teoretiskt sett inte finnas några kötider, då marknaden med tiden skulle nå en jämvikt, där det råder balans mellan utbud och efterfrågan. Det faktum att det finns en kö är alltså en metodologisk förutsättning för att vi ska kunna förvänta oss högre hyresnivåer i marknadsscenario.

6.2 Direkta och indirekta effekter

Denna rapport visar att ett marknadsscenario skulle få påtagliga direkta effekter på hyresnivåerna. Detta är i sig väntat, då tidigare studier har påvisat hur de hyror som förhandlas fram inom bruksvärdessystemet ligger under en marknadsmässig nivå.

Rapporten har inte tagit hänsyn till varken indirekta effekter eller spridningseffekter som skulle följa på en avveckling av det nuvarande hyressättningsystemet. Exempelvis skulle ett marknadsscenario sannolikt få långtgående effekter på både utbuds- och efterfrågesidan av bostadsmarknaden. Den direkta effekten på efterfrågesidan är att högre hyresnivåer gör att färre individer har råd med en hyresbostad, vilket skulle minska efterfrågeöverskottet som råder i dagsläget. Detta skulle få som konsekvens att kötiderna minskar, då färre individer har möjlighet att betala de högre hyrorna. När kötiderna minskar kan detta å sin sida leda till högre efterfrågan, då grupper som tidigare inte efterfrågat en hyresrätt (till exempel höginkomsttagare utan ködagar) har möjlighet att erhålla en hyresbostad. Effekten på bostadsrätter skulle också påverkas i olika riktningar. Vid högre hyror för hyresrätter skulle hushållen i högre utsträckning efterfråga bostadsrätter. Samtidigt skulle efterfrågan på bostadsrätter minska eftersom hushåll som egentligen vill bo i hyresrätt, men som inte har den möjligheten i det nuvarande systemet, kan efterfråga en hyresrätt på den fria marknaden.

De förändrade efterfrågemönstren får sannolikt effekter även på utbudet av hyresbostäder. Det är möjligt att högre hyresnivåer skulle medföra större incitament till bostadsbyggande, då fastighetsägare kan förvänta sig en högre avkastning på sin investering. Å andra sidan är denna potentiella utbudseffekt vid friare hyressättning ifrågasatt, då hyresnivån bara är en av många faktorer som påverkar utbudet av hyresbostäder. Detta gör den slutgiltiga utbudseffekten problematisk att uppskatta.

Den sammantagna effekten av alla dessa indirekta faktorer är svår att förutspå, och ligger utanför ramen för denna studie. De skattade marknadshyrorna i denna rapport ska därför inte likställas med den långsiktiga jämviktsnivån i ett marknadsscenario. Däremot är studiens validitet hög när det gäller de olika nyanserna av de skattade hyresförändringarna, det vill säga sådant som hur hyresförändringarna skiljer sig åt mellan olika områden, lägenhetstyper och byggår. Detta beror framför allt på det gedigna dataunderlaget som täcker stora delar av dagens hyresbestånd, vilket innebär att information om dagens hyresnivåer är pålitlig. Därtill har vi ett gott metodologiskt och datamässigt underlag för att värdera hur marknaden värderar läge, såväl som diverse lägenhetskaraktäristika.

6.3 Skattning av marknadsmässiga hyror och inkomster

De huvudsakliga resultaten i rapporten visar att dagens hyresnivåer ligger som längst ifrån den marknadsmässiga nivån i två av Stockholms innerstadsdelar, nämligen Östermalm och Norrmalm (Figur 8). Resultatet är inte förvånande, då bostadsrättspriserna också är som allra högst i dessa två resultatområden. Slutsatsen blir att den största skillnaden mellan hur marknaden värderar bostäderna och hur de prissätts i det nuvarande bruksvärdessystemet finns i dessa områden, och att denna skillnad sannolikt drivs av att lägesfaktorn i dagsläget har en större inverkan på bostadsrättspriserna än på hyresnivåerna (se Figur 6). I Stockholms fall är det noterbart att de resultatområden där dagens hyresnivå ligger längst ifrån de marknadsmässiga nivåerna också sammanfaller med de områden där inkomstnivåerna är som högst. De områden där dagens hyresnivåer ligger närmast den marknadsmässiga värderingen är Spånga-Tensta och Rinkeby-Kista, vilket illustreras av att dessa områden skattas få den minsta, relativa hyresökningen (Figur 8). Inte heller detta är oväntat, då dessa områden har de lägsta bostadsrättspriserna av samtliga resultatområden. Trots detta skulle ett marknadsscenario ha en påtaglig effekt på hushållens konsumtionsutrymme även i dessa områden (se Figur 13), vilket drivs av att de relativa inkomstnivåerna är låga. Sammanfattningsvis skulle ett marknadsscenario i

Stockholm ha en märkbar påverkan på hushållens ekonomi i hela kommunen, med allra störst effekt i höginkomstområdena.

Skattningen av marknadsmässiga hyresnivåer i denna rapport bygger till stor del på antagandet att hyresnivåerna i nyproducerade bostäder ligger på en marknadsnivå. Detta är samma antagande som Donner m.fl. (2017) gör i sin underlagsrapport för Finanspolitiska rådet. Då bostadsmarknaden är styrd på flera olika sätt, genom exempelvis skatter och subventioner, är det svårt att med säkerhet säga vad den teoretiska marknadsmässiga nivån skulle vara i verkligheten, det vill säga den nivå där det råder balans mellan utbud och efterfrågan. Av de mått som finns tillgängliga är det rimligt att anta att presumtionshyror i nyproduktion ligger närmast en sådan nivå, och därmed utgör en lämplig approximation. Som beskrivs i mer detalj i metodavsnittet i kapitel 2 definieras nyproduktion i denna rapport som bostäder byggda efter 2013. I metodavsnittet visar vi också hur de genomsnittliga hyresnivåerna är betydligt högre i nyproduktionen än i det övriga beståndet.

Hushållens inkomster och hur dessa påverkas av att införa marknadshyror är förknippat med viss osäkerhet. Detta beror på att vi enbart haft tillgång till aggregerade inkomstdata från SCB för att skatta hushållens inkomster. Detta leder till att de generella nivåerna är relativt tillförlitliga, men att de på en mer detaljerad nivå är förknippade med större osäkerhet.

REFERENSER

- Kopsch, F. (2019). "En hyresmarknad i kris". SNS Förlag, Stockholm.
- Donner, H., Englund, P. och Persson, M. (2017). "Distributional effects of deregulating the Stockholm rental housing market". Underlagsrapport till Finanspolitiska rådets rapport 2017.
- Lindbeck, A. (1972), "Hyreskontroll och bostadsmarknad" (under medverkan av S Blomquist), IUI, Stockholm.
- Ramboll (2018). "Marknadshyror för hyreslägenheter". Rapporter för Hyresgästföreningen. [Länk](#).
- Bild #1 är hämtad från Unsplash.com och togs av Nikola Johnny Mirkovic.
- Bild #2 är hämtad från Unsplash.com och togs av icke-namngiven fotograf.
- Bild #3 är hämtad från Unsplash.com och togs av Fredrik Öhlander.

BILAGA 1 – METOD

Utvecklad beskrivning av metod för skattning av marknadshyror

Nyanserna från bostadsrättsmarknaden i kombination med hyresnivåskillnaden mellan nyproducerade och ej nyproducerade hyresrätter ger oss vår metod för uppskattning av de marknadsmässiga hyresnivåerna. Metoden baseras på Donner m.fl. (2017) och är densamma som använts i de rapporter Ramboll tog fram år 2018.

I ett första steg estimerar vi en efterfrågefunktion enligt ekvation (1). Här skattas boendekostnad för bostadsrätter baserat på kvadratmeteryta, antal rum, byggår och geografiskt område. Hur dessa variabler bearbetats beskrivs nedan.

$$(1) \quad \text{Boendekostnad}_i = f(\text{Lägenhetskaraktär}_i) + u_i$$

Boendekostnaden för en bostadsrätt består av två delar; månadsavgiften som betalas in till bostadsrättsföreningen, samt kostnaden för kapital. Kapitalkostnaden är bostadspriset multiplicerat med en diskonteringsränta. Diskonteringsräntan kan i sin tur delas in i två komponenter; räntekostnaden (r) för kapital, samt förväntad värdestegring för bostaden (g).

$$\text{Diskonteringsränta} = r - g$$

Om den förväntade värdestegringen för bostaden är hög är diskonteringsräntan lägre jämfört med om den förväntade värdestegringen är låg. Försättningsvis behandlar vi diskonteringsräntan utan att dela upp den i beståndsdelarna r och g . Månadskostnaden för bostadsrätter skattas enligt ekvation (2).

$$(2) \quad \text{Boendekostnad}_i = \text{Månadsavgift}_i + \frac{\text{Diskonteringsränta} * \text{Pris}_i}{12}$$

Genom ekvation (1) kan vi i stället för att skatta boendekostnaden för bostadsrätter skatta boendekostnaden för hyresrätter. Om \hat{h} är den skattade hyran baserat på lägenhetens karaktäristik skattas denna enligt ekvation (3).

$$(3) \quad \hat{h} = f(\text{Lägenhetskaraktär}_i) + u_i$$

Som framgår av ekvation (2) beror boendekostnaden på diskonteringsräntans nivå. Vi använder likt Donner m.fl. (2017) en datadriven metod för att fastställa denna nivå.⁵ Metoden bygger likt beskrivet i huvudrapporten på antagandet att nyproducerade bostäder redan har hyresnivåer motsvarande de marknadsmässiga nivåerna. Vi kallar hyror i nyproducerade lägenheter för h^{nyprod} . Diskonteringsräntan fastställs med andra ord till den nivå där:

$$\hat{h} = h^{nyprod}$$

Detta görs genom att minimera standardfelet med två olika metoder. Medianabsolutfelet (MEAF), det vill säga medianen av de absoluta prognosfelen:

⁵ Denna nivå skulle även kunna baseras på vad som anses vara ett skäligt avkastningskrav vid andrahandsuthyrning av bostadsrätter. Enligt förarbeten till lagen om privatuthyrning är avkastningsräntan skälig om den ligger ett par procent över Riksbankens referensränta ([Hyresnämnden](#)). Givet dagens referensränta på 0 procent blir diskonteringsräntan 2 procent. Det finns dock anledning att tro att diskonteringsräntan för bostadsrätter är högre än så, samt att den skiljer sig åt i landet, vilket är anledningen till att vi skattar den.

$$MEAF = \text{median}(|\hat{h} - h^{nyprod}|)$$

Måttet förbiser huruvida prognosfelen är positiva eller negativa. Eftersom måttet baseras på medianen är det inte särskilt känsligt för stora prognosfel.

Rotmedelkvadratfelet (RMKF) är kvadratroten ur det aritmetiska medelvärdet av de kvadrerade prognosfelen:

$$RMKF = \sqrt{\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (\hat{h}_i - h_i^{nyprod})^2}$$

Liksom medianabsolutfelet bortser detta mått från om prognosfelen är positiva eller negativa. Att felen i detta mått kvadreras innebär, till skillnad från medianabsolutfelet, att måttet är särskilt känsligt för stora fel.

Vi benämner dagens hyror i icke-nyproducerade lägenheter som h^{bruks} . Det ger oss vår genomsnittliga hyresökning vid marknadshyra jämfört med dagens nivå genom:

$$\text{Hyresökning} = \hat{h} - h^{bruks}$$

För att skatta ekvation (1) estimeras en så kallad Box-Coxmodell som uttrycker hyran som en icke-linjär funktion av yta, antal rum, område och byggår. Område representeras av indikatorvariabler som antar värdet 1 eller 0. Bruksvärdeshyra är direkt observerad i data från Hyresgästföreningen. Boendekostnad i bostadsrätt är beräknad som summan av kapitalkostnad och avgift till föreningen, där kapitalkostnaden är beräknad som diskonteringsränta multiplicerad med bostadsrättens pris.

$$\frac{\text{Boendekostnad}^\theta - 1}{\theta} = a_0 + a_1 \frac{yta_i^\lambda - 1}{\lambda} + a_2 \frac{rum_i^\lambda - 1}{\lambda} + a_3 \frac{byggår_i^\lambda - 1}{\lambda} + a_4 \frac{(yta_i * rum_i)^\lambda - 1}{\lambda} + a_5 \frac{(yta_i * byggår_i)^\lambda - 1}{\lambda} + a_6 \frac{(byggår_i * rum_i)^\lambda - 1}{\lambda} + a_7 \frac{(yta_i * rum_i * byggår_i)^\lambda - 1}{\lambda} + a_i * område_i + \varepsilon_i$$

Regressionsekvationen ges av ovan icke-linjära ekvation, där koefficienterna θ och λ anger avvikelser från linjäritet ($\theta = \lambda = 1$) respektive logaritmisk linjäritet ($\theta = \lambda = 0$).

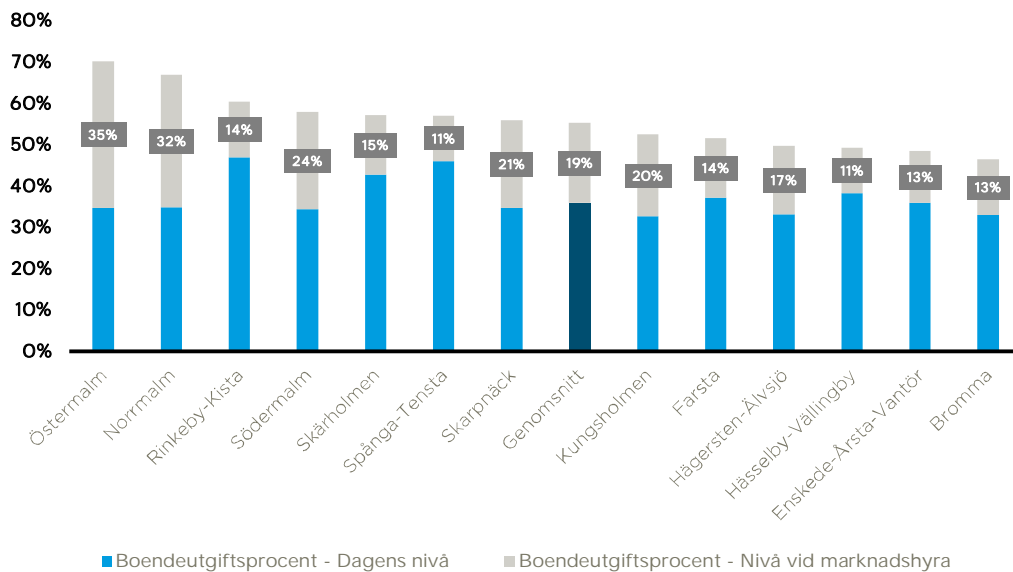
För Stockholm skattas diskonteringsräntan till 2,395 respektive 2,4 procent beroende på vilket minimeringskriterium som används, vilket framgår i Tabell 3 nedan. Diskonteringsräntan skattas som sagt genom minimering av modellens prognosfel för de nyproducerade hyresrätterna i kommunen mellan år 2014–2019.

Tabell 3. Skattad diskonteringsränta, Stockholm

Mått	Skattad diskonteringsränta
Medianabsolutfel (MEAF)	2,4 %
Rotmedelkvadratfelet (RMKF)	2,395 %

BILAGA 2 – KONSUMTIONSENTRYMME

Figur 17. Skattad boendeutgiftsprocent beräknat på hushållens ekonomiska standard. Dagens nivå och vid marknadshyra, per stadsdelsområde

Not: Boendeutgiftsprocenten beskriver andelen av ett hushålls disponibla inkomst som går till betalning av hyra varje månad. Måttet för ekonomisk standard baseras på medianinkomsten i respektive analysområde. Lägenheter byggda efter 2013 är exkluderade då dessa inte förväntas få en förändrad hyra.

Källa: Hyresgästföreningen, Mäklarstatistik och SCB. Beräkningar av Ramboll.

Inkomstmättet ekonomisk standard utgörs av disponibel inkomst per konsumtionsenhet, det vill säga disponibel inkomst justerat för hur hushållssammansättningen ser ut. Tanken med måttet är att ta hänsyn till att exempelvis ett singelhushåll med en viss inkomst har en högre ekonomisk standard än en singelförälder med två barn och samma inkomst. Om vi beräknar hushållens konsumtionsutrymme med detta inkomstmått i stället för disponibel inkomst per hushåll får vi en något annorlunda bild än i Figur 13. Den tydligaste skillnaden är att stadsdelsområden med låga inkomstnivåer, såsom Rinkeby-Kista, Skärholmen och Spånga-Tensta, har ännu högre relativa boendeutgiftsprocenter jämfört med övriga kommunen. Detta drivs sannolikt av att hushållen generellt sett är större i dessa områden och att en hushållsinkomst därmed ska försörja fler personer jämfört med i innerstadsdelarna.

En rapport av Ramboll på uppdrag av Hyresgästföreningen

